Dosarul:nr.2a-1233/23 Judecător: Russu Natalia
2-22038602-02-2a-30032023

**D E C I Z I E**

22 iunie 2023 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****

În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Vitalie Cotorobai și Marina Anton

Grefier Victoria Cataraga

examinând în ședință publică apelul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Angela în contradictoriu cu *****, cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, împotriva hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, prin care acțiunea a fost admisă.

**c o n s t a t ă:**

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la data de 21 martie 2023, sub nr. 05-3/2-10976, reclamanta Popescu Angela a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta Popescu Angela învederează că s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâtul. La 15 noiembrie 2016, căsătoria a fost desfăcută. Ulterior, ea și pârâtul s-au împăcat și au locuit în concubinaj. Din concubinajul cu pârâtul, s-a născut copilul minor Popescu David, la 24 iulie 2018, în mun. *****, R. Moldova.

La data înaintării prezentei acțiuni, copilul comun minor, Popescu David, are vârsta de 3 ani și 8 luni. Indică că, informație despre locul de muncă și venitul pârâtului, nu dispune, cunoaște doar că este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer în sectorul privat și dispune de mijloace financiare pentru a contribui la creșterea și educarea adecvată a copilului.

Relevă că, este angajată în câmpul muncii, lucrează ca îngrijitor de încăperi la Căminul nr.5 al Universității de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemițanu” și are un salariu de funcție lunar de 2250 lei, cu adaosurile pentru condiții nocive și spor, venitul lunar fiind în medie de 3400 lei.

Relatează că conform datelor Biroului național de statistică (https://statbank.statistica.md) valoarea minimului de existență pentru un copil de la 1-6 ani, în orașe mari, în primul semestru al anului 2021, a constituit suma de 1 949,9 lei. Media anuală pentru anul 2021 urmează a fi publicată pe site-ul oficial al Biroului Național de Statistică la 31 martie 2022.

Menționează că suma de 1 949,9 lei constituie minimul de existență pentru un copil, însă nu acoperă toate necesitățile copilului necesare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și psihologică armonioasă a acestuia. De asemenea, prin prisma stării de urgență și criză, a majorării prețurilor la gaze și energie electrică în perioada ianuarie-martie 2022, suma de 1 949,9 lei este una simbolică.

Salariul său nu-i permite asigurarea necesităților adecvate pentru creșterea și dezvoltarea decentă a copilului (alimentația, procurarea hainelor, jucăriilor, rechizitelor pentru grădiniță, tratamentul medical, plățile în fondul grădinițe, cheltuieli comunale). Indică că, de nenumărate ori a cerut ajutor de la Pârât - tatăl copilului. Pârâtul foarte rar contribuie la întreținerea materială și educarea copilului.

Menționează că doar ea are grijă să creeze condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea fiului minor, pârâtul cu desăvârșire se eschivează de la respectarea obligațiilor părintești. Drept urmare a situației create, nu are altă soluție decât adresarea în instanța de judecată. Relevă că, obligația părinților de a întreține copiii minori nu se rezumă la acoperirea coșului minim de consum al copilului, stabilit la nivel de țară pentru anul respectiv, ci constă în a contribui la întreținerea copilului proporțional posibilităților financiare ale părintelui. Obligația respectivă a părinților este impusă și de art. 27 al. (2) din Convenția internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care prevede că „Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare în vederea dezvoltării copilului”, și nu doar în vederea asigurării coșului minim de consum. Consideră că stabilirea unei pensii de întreținere a copilului în mărime de 2500 lei lunar este simbolică în raport cu majorarea prețurilor la toate produsele, mai cu seamă la serviciile comunale. Suma de 2500 de lei nu este împovărătoare pentru pârât, mai ales că el nu participă la creșterea copilului, nu stă în concediu medical când copilul se îmbolnăvește, nu suportă cheltuieli pentru tratamentul copilului. Stabilirea pensiei de întreținere în mărime de 2500 lei lunar va disciplina pârâtul și va crea condiții pentru responsabilizare, pentru implicare în creșterea și educarea adecvată a copilului minor, Popescu David. De una singură este foarte greu și moral și financiar.

Solicită reclamanta stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului în mărime de 2500,00 lei, începând cu data înaintării acțiunii până la atingerea majoratului copilului Popescu David.

Prin hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, acțiunea depusă de Popescu Angela, a fost admisă integral și s-a încasat lunar de la *****, născut la 28 decembrie 1968, IDNP: *****, în beneficiul Angelei Popescu, născută la 16 noiembrie 1978, IDNP: *****, pensia pentru întreținerea copilului minor Popescu David, născută la 24 iulie 2018, IDNP: 2018500152916, într-o sumă bănească fixă în mărime de 2500,00 lei (două mii cinci sute lei, 00 bani), începând cu 21 martie 2022 (data adresării în instanța de judecată) și până la atingerea de către copil a majoratului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe ***** a depus la data de 22 februarie 2022 cerere de apel solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel apelantul a invocat că nu este de acord cu hotărârea primei instanței nu este de acord, deoarece instanța nu a constatat circumstanțele importante pentru examinarea cauzei și respectiv a aplicat eronat normele de drept materiale.

Indică că instanța de fond la stabilirea pensiei de întreținere sub formă fixă, (deși debitorul întreținerii a prezentat instanței, acte, ce confirm salariu oficial al acestuia), urma să tina cont de starea material şi familială a părților, de alte circumstanțe importante, fapt ce nu a fost realizat la emiterea hotărârii contestate.

Prin urmare, apelantul, este angajat oficial în câmpul muncii, fapt confirmat prin contractul individual de muncă potrivit căruia, ultimul are un salariu în cuantum de 3 500 lei lunar.

În aceiași ordine de idei, deși instanța de judecată a invocat că ***** dispune de venituri şi alte surse în cuantum de 5% din un contract de împrumut, instanța a omis de a constata că veniturile suplimentare de 5% dobândă ce rezultă din un contract de împrumut, formează suma de neînsemnată.

Indică apelantul că starea materială a sa este una vulnerabilă. Or, *****, lucrează 1 (una) zi şi 2 (două) zile stă acasă, şi s-ar putea încadra în câmpul muncii la un loc de muncă suplimentar. Or, instanța de judecată, nu a luat în considerare faptul că, apelantul, ***** are 55 ani, si lucrează în calitate de paznic 24 de h (o zi), iar celelalte 2 (două) zile sunt necesare pentru a se restabili fizic.

Totodată, instanța nu a ținut cont de faptul că, *****, contribuie la achitarea serviciilor comunale, în cotă egală cu reclamanta. Popescu Angela, fapt ce constituie o contribuire semnificativă la acoperirea cheltuielilor suportate de Popescu Angela.

Astfel, încasarea din contul apelantului *****, a pensiei de întreținere în cotă fixă în cuantum de 2500 de lei, având în vedere salariul acestuia în cuantum de până la 4000 lei, îi creează o stare financiară si un mod de trai vulnerabil, sub limita existentei minime, mai mult, în contextul în care ultimul contribuie financiar la creșterea copilului, prin achitarea facturilor serviciilor comunale, oferirea de mijloace financiare în limita posibilităților.

Astfel, reiterează că, din salariul de 4000 lei obținut lunar de către apelant, ultimul achită în jumătate cu Angela Popescu serviciile comunale, rămânându-i o sumă semnificativă pentru întreținere proprie, iar achitarea sumei de 2500 de lei, drept pensie de întreținere este exagerată.

Apelantul ***** în ședința instanței de apel nu s-a prezentat fiind citat în mod legal, din care considerente Colegiul în temeiul art.379 alin.(2) CPC a dispus examinarea apelului în absența acestuia.

Intimata Popescu Angela în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind citată în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, din care considerente Colegiul în temeiul art.379 alin.(2) CPC a dispus examinarea apelului în absența acesteia.

Studiind materialele pricinii, Colegiul civil consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe

care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Dispozițiile art.12 Cod civil caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Conform prevederilor art.46 Codul familiei, drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinților şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Totodată, potrivit art.58 alin.(1) Cod familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Prevederi similare se regăsesc și în art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15.12.1994.

Astfel, potrivit normei enunțate, ambii părinţi, în egală măsură poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit dispozițiilor art.74 alin.(1), (2) și (3) Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă.

Dacă lipsești un atare contract şi părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art.75 alin.(1), (2) și (3) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii.

Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) Codul familiei prevăd că în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform prevederilor art.18 alin.(1) Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art.18 alin.(1) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art.3 alin.(l) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire

socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform art.99 alin.(1) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreţinere de la data depunerii cererii.

În speță, Colegiul a constatat că prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la data de 21 martie 2023, sub nr. 05-3/2-10976, reclamanta Popescu Angela a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Prin hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, acțiunea depusă de Popescu Angela, a fost admisă integral și s-a încasat lunar de la *****, născut la 28 decembrie 1968, IDNP: *****, în beneficiul Angelei Popescu, născută la 16 noiembrie 1978, IDNP: *****, pensia pentru întreținerea copilului minor Popescu David, născută la 24 iulie 2018, IDNP: 2018500152916, într-o sumă bănească fixă în mărime de 2500,00 lei (două mii cinci sute lei, 00 bani), începând cu 21 martie 2022 (data adresării în instanța de judecată) și până la atingerea de către copil a majoratului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe ***** a depus la data de 22 februarie 2022 cerere de apel solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă integral.

Totodată, din materialele cauzei s-a stabilit că reclamanta Popescu Angela și pârâtul ***** sunt părinții copilului minor Popescu David, născut la 24.07.2018, fapt confirmat prin copia certificatele de naștere al acestuia (f.d 8).

Prin acțiunea depusă reclamanta a solicitat încasarea de la pârâtul ***** pensiei pentru întreținerea copilului minor Popescu David, născut la 24.07.2018 într-o sumă bănească fixă în mărime de 2500 lei lunar, deoarece după pârâtul nu contribui financiar la întreținerea copilului.

Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una corectă.

În contextul normelor legale sus-enunțate, instanța de apel ține să învedereze principiul interesului superior al copilului care reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea acestuia reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art.3 alin.(l) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform prevederilor art.58 alin.(1) Cod familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Astfel, reieșind din obligația ambilor părinți de a contribui la întreținerea copilului suma ce revine fiecărui părinte pentru asigurarea unui minim de existență pentru copil constituie 852,25 lei lunar.

În conformitate cu prevederile art.118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, la moment, salariul reclamantei nu-i permite asigurarea necesităților adecvate pentru creșterea și dezvoltarea decentă a copilului.

Totodată se constatată că pârâtul ***** este angajat în câmpul muncii, în calitate de paznic și primește un salariu în mărime de 4000,00 lei. Lucrează 1 (una) zi și 2 (două) zile stă acasă.

De asemenea se constată că, pârâtul obține și alte venituri decât salariul, rezultate din contractul de împrumut cu dobândă, în baza căruia a împrumutat colegului de la serviciu o sumă de bani și care achită lunar dobânda contractuală. S-a mai stabilit că pârâtul achită în jumătate cu reclamanta toate serviciile comunale.

Părinții au drepturi şi obligații egale fată de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de fond just a conchis că starea materială a pârâtului sau opinia sa față de cuantumul pensiei de întreținere pe care urmează să o achite, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copilului în egală măsură cu reclamanta.

În acest context sunt irelevante alegațiile apelantului despre faptul că starea materială a apelantului este una vulnerabilă dat fiind faptului că instanța nu a luat în considerație că apelantul are 55 ani și lucrează în calitatea de paznic 24 de ore (o zi), iar celelalte 2 (două) zile sunt necesare a se restabili fizic.

În corespundere cu art.2 al Legii nr.152 din 05 iulie 2012 ***cu privire la minimul de existență***, minim de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului.

Potrivit art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației; mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Reieșind din circumstanțele speței în cauză și motivele invocate în cererea de chemare în judecată, prin care reclamanta Popescu Angela a solicitat încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantei pensie de întreținere a copilului minor Popescu David, născut la 24.07.2018 , în sumă fixă de 2500 lei, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția instanței de fond privind încasarea din contul tatălui ***** a pensiei de întreținere pentru copilul minor Popescu David, născut la 24.07.2018, în mărime de 2500 lei, lunar de la înaintarea acțiunii în judecată la 21 martie 2022, în condițiile în care domiciliul copilului minor este cu mama, Popescu Angela, iar potrivit reglementărilor legale ambii părinți sunt obligați la întreținerea copiilor lor minori.

Potrivit dispozițiilor Codului civil, regula în materia obligației de întreținere este aceea a executării în natură. Astfel, îndeplinirea obligației în această modalitate presupune ca fiecare dintre părinți să pună la dispoziția copilului alimente, îmbrăcăminte şi alte produse,

conform nevoilor rezonabile, ceea ce necesită o bună cooperare între părinți, în sensul de a conveni situații dificile.

În conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) CPC instanţei judecătoreşti î-i revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sunt stabilite de prezentul cod şi de alte legi, prin urmare, instanța de fond în temei legal a considerat oportună stabilirea obligației de plată a pensiei de întreținere pentru copilul minor lunar în sumă bănească fixă în mărime de 2500 lei.

Or, în această privință instanța de judecată are obligația de a asigura copilul protecția şi îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile şi obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, şi în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

În acest context nu pot fi reținute argumentele apelantului potrivit căruia instanța de fond eronat a stabilit pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă în mărime de 2500 lei, or, materialul probator denotă despre faptul că apelantul nu participă cu mijloacele financiare în scopul întreținerii copilului minor, iar reclamanta întimpină dificultăți, deoarece pârâtul participă în măsura insuficienta și nu frecventă necesară de bani și alte bunuri necesare copil în plina dezvoltare, totodată ținând cont de faptul că minimul de existență a unui copil stabilit de Biroul Național de Statistică nu prevede și cheltuielile necesare pentru dezvoltarea unui copil cum ar fi: procurarea cărților, frecventarea a numitelor secții sportive sau creație, ect., activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului, deopotrivă păstrându-se pe cît este posibil nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Prin urmare, soluția primei instanțe cu privire la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă fixă de 2500 lei este corectă și justificată, iar argumentele apelantului cu privire la micșorarea acestei sume ar prejudicia substanțial interesele copilului minor.

În acest context, Colegiul civil reține că instanța de fond corect a stabilit cuantumul pensiei de întreținere pentru copilului minor ce urmează a fi încasat din contul apelantului/pârâtului din motivele indicate mai sus.

Colegiul respinge și celelalte argumente ale apelantului dat fiind irelevante pricinii în contextul celor indicate supra, or, argumentele instanței de fond fiind apreciate în ordine de apel își găsesc justificare absolută atât de fapt, cât și de drept.

În această ordine de idei, urmează a fi reiterată legalitatea soluției instanței de fond, motiv pentru care, Colegiul civil conchide privind respingerea cererii de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond, care este perfect legală și întemeiată.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenţiei Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenţiei (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenţiei în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenţiei de la Viena, nu poate fi neglijat la soluţionarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

Conform art.1 alin.(3) al Constituţiei Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudenţa constantă a Curţii Constituţionale, (hotărârea Curţii Constituţionale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituţionale ale statului de drept o constituie obligaţiunea statului, autorităţilor lui publice, instituţiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuţiilor lor stabilite de Constituţie şi Legi, iar instanţa de judecată nu constituie o excepţie în acest sens.

Dat fiindcă prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de apel este neîntemeiată, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a),390 Colegiul Civil,

**d e c i d e:**

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, în cauza civilă la cererea depusă de Popescu Angela în contradictoriu cu *****, cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Ana Panov

Judecătorul

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Marina Anton

Dosarul:nr.2a-1233/23 Judecător: Russu Natalia
2-22038602-02-2a-30032023

**D I S P O Z I T I V U L**
**D E C I Z I E I**

22 iunie 2023 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****
În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai și Marina Anton

Grefier Victoria Cataraga

examinând în ședință publică apelul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Angela în contradictoriu cu *****, cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, împotriva hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, prin care acțiunea a fost admisă integral.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil,

**d e c i d e:**

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru), din 10 februarie 2023, în cauza civilă la cererea depusă de Popescu Angela în contradictoriu cu *****, cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Ana Panov

Judecătorul

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Marina Anton